

Koh Phangan, ofwel: hoe de kosmopolitische woke-mens zijn angsten meeneemt in het vliegtuig

Posted on 4 februari 2023 by Arnout Jaspers

M'n verblijf op het tropische paradijseiland Koh Phangan loopt ten einde, en dan ga je toch terugkijken. Wat is de *take home message*? Uiteraard los van de vele herinneringen die slechts van particulier belang zijn.

Een feit waar je niet omheen kan: op het eiland wemelt het van de Russen; ze vormen inmiddels schat ik de helft van de *farang* op Koh Phangan. Onthou dit ene Thaise woord: *farang*, blanke vreemdeling(en). Het is een neutrale aanduiding die afhankelijk van de context een negatieve of positieve bijklank heeft.

Leren om te kunnen blijven

Bijna al die Russen zijn jong en toerist. Ze mogen net als Westerlingen op een gratis toeristenvisum 45 dagen blijven. Verlengingen zijn mogelijk, maar dat wordt wel steeds duurder en lastiger. Tenzij je naar school gaat.

Als je je inschrijft voor een cursus van 8 maanden of een jaar om Thais, Engels, Thais koken of zelfs *Muay Thai* (kickboksen) te leren, krijg je een *educational visa* voor die hele tijd.

Dus zitten Thaise onderwijsinstituten – al of niet haastig opgericht toen de covid-restricties vervielen – tjokvol Russen. Mocht deze oorlog ooit nog uitlopen op een duurzame wapenstilstand, of zelfs vrede, dan zal Rusland al snel duizenden thuiskomers rijker zijn met een grondige kennis van de Thaise keuken.

De receptie van een Thaise culturele instelling lijkt daardoor soms wel een aanmeldcentrum voor asielzoekers. Gisteren stond ik toevallig naast twee vers ingevlogen Russen. Zo te zien een jongen van twintig met zijn nog iets jongere vriendin, beiden ietwat radeloos. Ze spraken nauwelijks Engels, en begrepen weinig tot niets van het beperkte Engels van de receptioniste. Gelukkig wees die hen na een paar minuten spraakverwarring op de reddingsboei: een uitgeprint A4-tje op de deur met het cursusaanbod. Een jaar Engelse les plus visum voor 1600 euro per persoon. Meteen doen.

De praktijk is, dat veel cursisten als de papieren eenmaal op orde zijn nauwelijks nog komen opdagen. De consequenties daarvan verschillen per school. De immigratiepolitie controleert in principe of cursisten ook echt de lessen volgen, maar dit is wel Thailand, waar ruimhartige nabetalingen van alles mogelijk maken....

Bitcoin als tussengeld

Betalen is trouwens een vak apart voor Russen in het buitenland: wegens de sancties kunnen ze niet pinnen of internationale overboekingen doen vanaf hun bankrekening, maar met Bitcoin als tussenstation weet iedereen die sancties prima te ontduiken.

De enige keer dat ik met een Rus in een gesprek over de oorlog verzeild raakte, kwam daar van zijn kant heel veel drank en wellicht nog ander spul aan te pas. Ratelend in zeer geïmproviseerd Engels wenste hij duidelijk te maken dat hij niet een van die uitgeweken Russen was: hij was hier echt op vakantie, en hij steunde Poetin door dik en dun.

Terwijl zijn aanzienlijk minder beschonken maat hem tot kalmte probeerde te

manen, schotelde hij mij alle complottheorieën voor die Thierry Baudet ook verkondigt. En toen werd het persoonlijk: of ik een dochter had. Ja. Ik ook, zei hij, dus dit moet je wel met me eens zijn: ze is nu acht jaar oud, maar stel je voor dat ze lesbisch zou worden door al die LHBTI-propaganda uit het westen, goed dat Poetin daar tegen vecht. Wat vind jij eigenlijk van Poetin?

Vroeger had ik een overdreven gêne – vaak was het niet eens angst – om mensen met een uitgesproken mening frontaal tegen te spreken, maar daar ben ik overheen. Poetin is een monster, zei ik, en ik zou er geen enkel probleem mee hebben als mijn dochter lesbisch was. In plaats van dat hij mij te lijf ging, haalde deze voor hem schokkende mededeling gek genoeg juist de druk van de ketel. Ja, Poetin was een schurk, maar hij had toch ook veel goede dingen voor het Russische volk gedaan. En dat van m'n dochter, dat kon ik gewoon niet menen.

Russen hadden vóór corona een niet al te beste reputatie in Thailand, aangezien Pattaya toen de favoriete uitwijkplaats was voor de Russische maffia. Daarentegen houden de Russen op Koh Phangan zich gedeisd. Ze proberen de oorlog uit te zitten, en je kunt ze zeker niet verwijten dat ze deugrussen zijn die voortdurend luidkeels de slechtheid van Poetin verkondigen.

De westerse kosmopoliet

De andere helft van de farang op het eiland, veelal afkomstig uit Europa, de VS en Australië, hoeft niet eens te veinzen dat deze oorlog hen niet interesseert. Degenen die niet in staat zijn om de Oekraïne op een wereldkaart aan te wijzen, zijn daar trots op, want naties en landsgrenzen, dat zijn slechts achterhaalde onderdrukingsconcepten die persoonlijke bewustwording in de weg staan.

Ik doe instinctief aan *social distancing* met zulke mensen, maar er is een zeer actieve Facebookgroep met 65.000 leden, de *Koh Phangan Conscious Community*, die een aardig inkijkje geven. Over de zweverige hobby's waarmee deze farang zich onledig houden [berichtte ik begin januari al](#).

Het is een eindeloze bron van vermaak en verwondering. Iemand vraagt waar hij getatoeëerd kan worden met veganistische inkt. Mensen vragen met enige regelmaat 'wie per ongeluk mijn scooter heeft meegenomen', die ze geparkeerd hadden met de sleutel nog in het contactslot. En niet vergeten: binnenkort is er weer een *yoni*-workshop, alleen voor vrouwen. Je mag je eigen yoni-ei meebrengen,

of er een van de instructrice gebruiken. Een yoni-ei is een stenen ei met een touwtje eraan. Meer zeg ik niet.

Kristaltherapie

Deze *digital nomads* met hun voorliefde voor *ayurvedische* yoga en kristaltherapie zijn als groep uitgesproken *woke*. Het woord *fat* (dik), bijvoorbeeld, is in de facebookgroep taboe; niemand is dik, want dat is *fatshaming*, BMI-racisme, en wij bewuste mensen hebben allemaal prachtige lichamen, niets om je voor te schamen.

Al die gekkigheid ontnemt je makkelijk het zicht op wat hier in wezen aan de hand is: een invasie van westerse gelukszoekers die ook hun normen en waarden exporteren naar het gastland. Fraai voorbeeld is hun hondenprobleem.

Honden in Thailand zijn andere dieren dan de gehospitaliseerde beestjes in Europa die alleen aan een riem buiten komen. Ze lopen los rond door de buurt, ook als ze een eigenaar hebben, en handhaven met onderlinge gevechten een hiërarchie. Ze verdedigen hun territorium, en vormen soms buurtbendes.

Voor de schoothondjes die sommige digital nomads uit hun thuisland meenemen is dat een groot probleem, want die zijn geen partij voor zulke straathonden, en ze snappen die straatcultuur ook niet, soms met fatale gevolgen. Een farang beklagde zich onlangs in de Facebookgroep hoe veel geld hij kwijt was aan een schutting rond zijn hele huis en erf om zijn honden te beschermen.

De conclusie van die digital nomads is niet dat je dus geen honden uit de VS of Europa mee moet nemen naar Thailand, maar dat de Thais verkeerd met honden omgaan: die zouden allemaal binnen moeten blijven. Dat is een ondertoon in de discussies op die site die vaak doorklinkt: wat zijn we tolerant voor hoe die Thais het verkeerd doen.

Teveel zeezout en te weinig ozon

Wat voor bewuste westerlingen ook niet deugt aan Thailand, is de lucht. In de groep worden alarmerende kaartbeelden gedeeld, waarin Koh Phangan oplicht als een bloedrode fijnstofcluster in de Golf van Thailand. Zeven keer zo hoog als de WHO-norm voor fijnstof! Heet het dan, waarbij ze de norm voor het jaargemiddelde

verwarren met de veel hogere norm voor kortdurende pieken.

En er is ook geen rekening gehouden met het feit, dat op een klein eiland een groot deel van het fijnstof in feite zeezout is. Niettemin, dat fijnstof een gezondheidsrisico vormt, daar zit nog wel een kern van waarheid in, dus je kan er voor kiezen om je daar druk over te maken. Maar dezelfde mensen die daar panisch over doen, fijnstoffilters aanschaffen en zoveel mogelijk binnen zeggen te blijven, raden ons ook aan om ozon-generators aan te schaffen.

Ozon is een van de componenten van luchtvervuiling waar de WHO ook strikte richtlijnen over uitvaardigt, maar met de onnavolgbare geschiftheid van de hedendaagse paniekmens, gelooft die dat je binnenshuis juist extra ozon moet hebben voor echt frisse lucht.

Uiteraard is maar een kleine minderheid zo extreem. Zie het als een kanarie inde kolenmijn voor de om zich heen grijpende gekte en irrationale angst in het Westen. Geen take home message dus, maar een *take home image*: zie de moderne, kosmopolitisch woke westerse mens, die zich naar de andere kant van de wereld laat vliegen om het tropisch paradijs te ontdekken. Hij wordt er met open armen ontvangen, maar helaas, hij nam zijn neuroses in de handbagage mee.

Dus zit die westerling daar nu in zijn luchtdicht afgesloten bungalow achter een toetsenbord, met op zijn scherm het actuele kaartbeeld van de fijnstofconcentratie in Thailand, met links naast hem een fijnstoffilterinstallatie en rechts een ozon-generator.

Wetenschapsjournalist [Arnout Jaspers](#) bericht wekelijks in Wynia's Week over moderne mythes, soms vanaf een tropisch eiland.

Wynia's Week is altijd alert, waar u zich ook bevindt. De donateurs maken Wynia's Week mogelijk. Doet u al mee? Doneren kan op verschillende manieren. Kijk [HIER](#). Hartelijk dank!